

NUMERATA:

2. Piłkot. Jagiellońska

10 zł. 20 gr., zagranicą
 miesięcznie 5 zł. 50 gr.,
 kwartalnie 15 zł. 50 gr.
 załona esna prenumeraty
 „Kurjera Lwowskiego“ wraz
 „Ilustracją“ wynosi z dostawą
 lub przesyłką pocztową
 miesięcznie 5 zł., kwart. 14 zł.

CENA NUMERU

15 gr.na dwóch kolejowych
17 gr.

KURJER LWOWSKI

wychodzi codziennie o godzinie 6 rano.

CENY OGŁOSZEŃ:

Za wiersz milimetrowy:
 Zwyczajny za tekstem 12 gr.
 Nadesłane i nekrologa 36 gr.
 Na pierwsze kolumnie 60 gr.
 Przed kroniką i w rubryce
 „Repertuar“ 50 gr. Po kro-
 nicy i komunikatach 42 gr.
 Dział ekonomiczny 50 gr.
 Drobne ogłoszenia za każdy
 wyraz 6 gr. Kupno i sprze-
 daż 8 gr. Matrymonia
 12 gr. Poszukujący pracy 4 gr.
 Na kolumnie tekstowej paski
 inseraty po 42 gr. W prze-
 wodniku informacyjno-rekla-
 mowym po 16 gr. (najmniej-
 sze 1 zł. 50 gr.). Ogłoszenia
 zamiejscowe 25% drożej, za-
 graniczne o 50% drożej.

Redakcja: ul. Ossolińskich L. 15. Administracja: ul. Chorążczyzny I. 26. — Telef.: Redakcja 32-19, red. nocna 29-19, administr. 19. — Konto czekowe P. K. O. 140.561.

Lwów w magistrackiej niewoli!

Dzisiejszy numer

zawiera:

- Strona 2. Powrót Trockiego (artykuł wstępny).
 Amundsen doleciał do bieguna północnego.
 Wystawa „Słwitu“ oraz wystawa ogólna
 (fejleton).
 Strona 3. Rewolucja w Persji.
 Posiedzenie miejsk. komisji zdrowotnej.
 Strona 4. Z sali sądowej.
 Zamieszki we Włoszech.
 Strona 5. Kronika.
 Na krawędzi dnia: Konkurs na pucobuta.
 Strona 6. Z całej Polski.
 Nadzwyczajny rozwój przedsiębiorstw Forda.
 Strona 7. Sport.
 Dział szachowy.

— ozo —

Czy czytałeś ostatni numer „Ilustracji“

(wytworny tygodnik warszawski).

Cena 60 groszy.

Do nabycia w admin. „Kurjera Lwowskiego“
(Chorążczyzna 26) i w Księgarniach, biurach
dzienników i trafikach.

NAD CZEM BĘDZIE OBRADOWAĆ LIGA NAR.

Londyn, 23 maja. Dyplomatyczny sprawozdawca „Daily Telegraph“ donosi, że prace nadchodzącej sesji Ligi Narodów, w której weźmie udział sekretarz stanu dla spraw zagranicznych Chamberlain, są już prawie zupełnie przygotowane. Trzy kwestje, być może, doprowadzą do wymiany zdań, a mianowicie sprawa funkcji komisji Ligi Narodów, która ma przeprowadzić w przyszłości dozór nad zbrojeniami dawnych nieprzyjacielskich państw, demilitaryzacja strefy nadreńskiej i rozgraniczenie portu w Gdańsku. — W myśl decyzji trybunału haskiego sprawozdawca wspomnianego dziennika twierdzi, że Rada Ligi Narodów, aby uniknąć dalszych trudności, orzeknie, iż port gdański ma obejmować to terytorium, w którym Polska od trzech miesięcy umieściła skrzynki pocztowe. (PAT.)

PIERWSZA SESJA NOWOMIANOWANEGO WCIKA Z. S. R. R.

Moskwa, 23 maja. Wczoraj odbyła się w Moskwie pierwsza sesja nowomianowanego Wcika Z. S. R. R. Powołano na przewodniczącego Kalinina, Petrowskiego, Czerniakowa, Musabekowa, Atakowa, Hodżajwa. Sekretariat Wcika został w rękach Enukidżiego. Do prezydium Wcika powołano 27 osób: Stalina, Kamieniewa, Kalenina, Tomskiego i in. Równocześnie dokonane zostały do Sowmarkomu Z. S. R. R., w skład którego weszli: jako przewodniczący Rykow, zastępcy przewodniczącego Kamieniem i Ciurupa. Teki komisarskie podzielono w następujący sposób: sprawy zagraniczne Cziczerin, handel zagraniczny Krassin, handel wewnętrzny Szajman, finanse Sokolnikow, praca Schmid, poczta Smirnow, wojsko i marynarka Frunze, robotniczo-właścicielska inspekcja (RKI.) Kujbyszew, komunikacja Rudzutak. (PAT.)

Bez wodomierzy Lwów zawsze będzie bez wody.

Ludność miasta Lwowa wzywamy do gremjalnego oświadczenia się
za wprowadzeniem wodomierzy.

Przed kilku dniami w dziennikach lwowskich, a za ich przykładem i w krakowskim „Ilustr. Kurjerze Godziemym“ napotkałem wiadomość, że wskutek ukończenia budowy uzupełniającego wodociągu ze Szklą do Woli Dobrostańskiej już w najbliższych dniach miasto Lwów uzyska tak znaczne ilości wody, iż starczy jej na całe zapotrzebowanie ludności i ustanie zamykanie wodociągów w pewnych porach dnia i nocy.

Ze zdumieniem i wyrzutem stwierdzam, że ani Dyrekcja Zakładu wodociągowego, czy też Biuro Prezydjalne Magistratu nie przesłały prasie komunikatu, któryby prawdziwie i uczciwie przedstawił publiczności lwowskiej stan zaopatrzenia miasta w wodę.

Zakład wodociągowy dostarcza obecnie z Woli Dobrostańskiej każdemu mieszkańcowi około 90 litrów wody na dobę.

Za wystarczającą normę zużycia uważa się w całym cywilizowanym świecie ilość 50 litrów na dobę i mieszkańca.

Wiedeńczyk — nie stojący chyba niżej kulturą i czystością — zużywa 46 litrów na dobę, ale w Wiedniu istnieją wodomierze w każdej kamienicy i jeśli kamienica zużywa więcej, niż po 50 litrów na dobę i na mieszkańca, to właściciel za nadwyżkę płaci i dlatego dba o urządzenia wodociągowe u siebie i u lokatorów.

Lwowianinowi nie wystarcza 90 litrów na dobę, ale też we Lwowie są liczne tysiące zepsutych urządzeń wodociągowych po domach. **By nie wydać kilku złotych na naprawy kurków marnuje się bez pamięci i miary — dobro publiczne, jakim jest woda.**

Lekkomyślność publiczności w marnowaniu wody jest haniebnym objawem braku kultury u lwowskich obywateli.

Jeśli jednak mieszkańcy miasta nie dorośli do szanowania dobra publicznego — wody — to obowiązkiem Rady miejskiej i prezydenta było wprowadzić powszechne wszędzie na świecie urządzenia, jakimi są **wodomierze.**

Ale pan prezydent i liczni radni, nietylko z grupy Strzelnicy, ale i z kół inteligencji, to właściciele kamienic.

Wodomierz kosztuje 75 zł.

„A jeszcze trzeba pilnować lokatorów, zmuszać do napraw, lub płacić za nadmierne zużycie. Ktoby miał sumienie gniebić tak biednych kamieniczników“.

Niech się woda marnuje w takich ilościach, że aż trzeba zamykać wodociąg dla dolnej strefy przez 16 (słownie szesnaście) godzin na dobę, niech braknie wody przy pożarach, niech jej bra-

kuje dla chorych, niech się ludzie mniej kąpia — byle sobki kamieniczne udające ojców miasta i ich krewni i przyjaciele nie wydali po 75 zł. na wodomierze, nie odpowiadali kieszeni za marnowanie wody w swych realnościach.

Niech cierpi 195.000 mieszkańców, byle 5.000 właścicieli nieruchomości usunąć się mogło od obowiązku, który ponosi każdy kamienicznik w Krakowie, czy Warszawie, Berlinie, Wiedniu itd.

Góra sobki radzieckie i ich ojciec duchowy p. prezydent Neumann!!

Uchwała o wprowadzeniu 5.000 wodomierzy kosztowałaby 375.000 zł., a zapobiegając marnowaniu wody wykazałaby wystarczalność już istniejących urządzeń wodociągowych przez całą dobę.

Broniąc kamieniczniczych interesów prezydent miasta sabotuje istniejące uchwały komisji o wprowadzeniu wodomierzy. Skłonił Radę do powiększenia wodociągów przez ujęcie źródeł w Szkle i budowę rurociągu do Dobrostan.

Kosztuje to około 1.500.000 zł., ale wydatek poniesie miasto z kieszeni podatnika, a kamienicznik wyjdzie cało i bez kłopotów.

Ale nie ludź się obywatelu lwowski, że po wydaniu półtora miliona zł., które można było użyć na ożywienie ruchu budowlanego, będziesz miał wodę przez 24 godzin. **Wodociąg ze Szklą powiększy ilość wody co najwyżej o 20 do 25 proc., więc jeśli dobrze pójdzie będą ci zamykać wodę przez 12 a nie przez 16 godzin na dobę, jak dzisiaj.** Jeśli zaś urządzenia wodociągowe po kamienicach będą się psuły dalej, to za kilka miesięcy będziesz tam, gdzie jesteś dzisiaj.

Obudź się więc podatniku lwowski z apatii, nawymyślaj redakcji swego dziennika lwowskiego, że cię mylnie informuje, lub **świadomie idąc na rękę magistrackim wielmożom prawdę zataja,** strać że nareszcie cierpliwość naiwna owco podatkowa, demonstruj przed ratuszem żądając natychmiastowego wprowadzenia wodomierzy. Krzycz tam, że interes ogółu mieszkańców stoi ponad interesem kasty kamienicznej. Nie daruj poszczególnym osobom śpiącym w Radzie miejskiej. Na zebraniach stowarzyszeń kupieckich, urzędniczych, w Towarzystwie politechnicznym, czy artystycznym, w związkach robotniczych, na każdym kroku pociągaj ich do odpowiedzialności, za opóźnienie wprowadzenia wodomierzy, wymyślaj im od niedołęgów lub służalców — (bo jeśli nie na pierwsze, to na drugie miano zasługują — a wtedy będziesz miał wodę przez 24 godzin na dobę.

Gnusław.

Sprawa poczty w Gdańsku nie załatwiona definitywnie.

Gdańsk, 23 maja. Berlińska Agencja telegraficzna Union donosi, że z miarodajnego źródła sły-
 chać, iż Liga Narodów wykreśliła granice portu
 gdańskiego w ten sposób, że wywieszona przez
 przez polski zarząd skrzynki pocztowe w Gdań-
 sku znajdują się w obrębie portu gdańskiego. —

Sprawa została zatem rozwiązana pomyślnie dla
 Polski. Doniesienie Telegraphen-Union, jakoby
 Liga Narodów załatwiła już sprawę poczty pol-
 skiej w Gdańsku, jest przedwczesne, gdyż — jak
 wiadomo — sprawa ta znajdzie się na posiedzeniu
 Rady Ligi Nar. dopiero na jej sesji czerwcowej.

Powrót Trockiego.

Moskwa w maju.

Życie polityczne stolicy Z. S. S. R. znajduje się pod znakiem powrotu... Odyssa-Trockiego.

Wysłany na kurację do Suchumu (przed paru miesiącami na zasadzie fachowej opinii gremjum lekarskiego, powrócił p. Trocki do Moskwy bez żadnych medycznych orzeczeń.

Władze partyjne zaniechały tej formalności i w ten sposób podkreślono polityczny charakter paromiesięcznego „urlopu kuracyjnego“.

„Prawda“ petitem wśród notatek kronikarskich podała taką wiadomość: „Wczoraj zrana przybył do Moskwy t. L. D. Trockij.“ Nic więcej, ani słowa, organ sowiecki zaniemował.

A przecież cała podróż powrotna odbywała się, jeżeli nie tryumfalnie, to w każdym razie hu- cznie. Już w Rostowie n. D. na powracającego dostojnika czerwonego czekał sekretarz komitetu centralnego partji komunistycznej i członkowie miejscowego komitetu wykonawczego. P. Trockij raczył z nimi konferować i specjalnie interesował się sprawami ekonomicznymi.

Po powrocie dokoła osoby Trockiego nagromadziła się chmura pogłosek, a temi wszak głównie żyje inteligencja i lud ek moskiewski, bo z gazet wiele dowiedzieć się nie można.

A więc jedni mówią, że gwiazda sowieckiego Napoleona weszła ponownie, że staje on do czynnej służby w pierwszych szeregach rządzącej partji, że zastąpi p. Zinowjewa w kierownictwie kominternem, inni twierdzą, że p. Trocki tylko na wpół powrócił do łask, że będzie trzymany zdala od armji i że na razie otrzyma nominację w zakresie resortów ekonomicznych, prawdopodobnie tekę komisarza handlu zewnętrznego. Taka nominacja byłaby jednak dopuszczeniem p. Trockiego do delikatnych materij polityki zagranicznej, bo komisariat handlu zewnętrznego t. zw. Wnie- sztorg, jest najbliższym komisariatem p. Czicz- erina. Ze strony urzędowej zapowiedziano nomi- nację p. Trockiego na prezesa „S. T. O.“ t. j. Rady Pracy i Obrony, jest to godność wysoka, ale ze względu na nieokreślone kompetencje dosyć mało znacząca.

Sam Trocki zabrał głos tylko po to, żeby rozczarować źle orjentujący się w stosunkach ro- syjskich — Zachód.

Dziwiłiśmy się tutaj niepomiernie, jak różnie pisma angielskie i francuskie usiłowały znaleźć w Trockim sprzymierzeńca dla akcji mocarstw zachodnich w Rosji, upatrywały w nim opatrzo- ściowego meża, na którym kapitalizm wjedzie tryumfalnie do Moskwy.

W rozumowaniu tem były dwa błędy kardyna- lne: przedewszystkiem kapitalizm pod flagą so- wiecką z Trockim czy bez Trockiego ugruntowuje się w Związku Republik Sowieckich. A po dru- gie, p. Trocki, jak to teraz uroczyście po powro-

Amundsen doleciał do bieguna północnego

Warszawa, 23 maja. Z Oslo (Christjanja) na- deszły wiadomości, że Amundsen dotarł na swym samolocie do Bieguna północnego i obecnie znaj- duje się już w drodze powrotnej. Przed samym odlotem otrzymał od rządu norweskiego polece- nie, aby objął w imieniu Norwegji w posiadanie lądy stałe, które napotka w swej drodze. Amun- dsen dotarł do Bieguna północnego w nocy z d. 21 na 22 bm. Dalszych szczegółów tej ekspedycji dotychczas brak. (AW.)

Berlin, 23 maja. Z Oslo donoszą, że korespon- dent „Berl. Ztg. am Mittag“, znajdujący się na pokładzie okrętu „Fram“ donosi, iż załoga okrętu nie ma wątpliwości co do powodzenia lotu Amun- dsena. Sądzą, że samoloty wylądowały tuż koło bieguna, i że ostatni etap drogi do bieguna odbę- dzie uczestnicy wyprawy na nartach. Oczywiście mu-

szą lotnicy nieco wypocząć, należy się więc liczyć z tem, że będą na to potrzebowali 10—12 godzin czasu. Amundsen przed wzlótem oświadczył, że zabawi na biegunie dłuższy czas w razie, jeżeli nastąpi zmiana pogody, ponieważ lotnicy obawiają się, że wśród mgieł samoloty mogłyby utracić kontakt.

Sprawozdania meteorologiczne z Grenlandji i Syberji donoszą, że w tych okoli- cach nastąpiło pogorszenie się pogody, natomiast sytuacja meteorologiczna nad morzem Polarnem jest jeszcze ciągle pomyślna. (PAT.)

Oslo, 23 maja. Zainteresowanie ludności wy- prawą Amundsena do Bieguna północnego wzma- ga się z godziny na godzinę. Ulice i kawiarnie przepełnione publicznością, która z niecierpliwo- cią oczekuje dalszych wiadomości o losie Amun- dsena. (AW.)

TROCKI.

NEOCZEKIwany PRZYJACIEL TROCKIEGO.

Leningrad, 23 maja. W. B. K. Słyhać, że Sta- lin dawniejszy przeciwnik Trockiego sam dążył do ponownego powołania tegoż a miał to uczynić z tego powodu, że jest przeciwnikiem Kamienie- wa i Zinowiewa. Również wdowa po Leninie oraz jego siostra, postawiły powrót Trockiego za wa- runek dalszego pozostawania w partji. (PAT.)

MARCONI ZAPOWIADA PRZEWROT W RADJOTELEFONJI.

Londyn, 23 maja. Marconi ogłasza w wielu pi- smach, że udało mu się zmienić technikę radjo- telegraficzną i że opracował nowy system krót- kich fal, które będą niezwłocznie zastosowane i wywołają przewrót w radiotelefonji, ponieważ wymagają znacznie mniejszej energii przy wy- syłaniu. (AW.)

NOWE TRANSPORTY MONET ZŁOTOWYCH.

Warszawa, 23 maja. Mennice zagraniczne u- kończyły już fabrykację bilonu przeznaczonego dla Polski, który całkowicie zostanie puszczoney w o- bieg. Zwiększenie obiegu monet niklowych na- razie nie jest przewidywane ze względu na na- sycenie naszego rynku monetą zdawkową. W d. c. nadchodzić będą tylko transporty monet 1- i 2- złotych, a nawet 5-złotowych. (AW.)

ŚMIERTELNY WYPADEK MISJI PALESTYŃ- SKIEJ.

Genewa, 23 maja. Donoszą tu o katastrofie automobilowej, jaka się wydarzyła wysłanej do Palestyny specjalnej komisji Ligi Narod. dla zba- dania malarji. Trzy osoby zabite. Polski członek tej komisji dr. Anigstein nie doznał żadnych obra- żeń. (PAT.)

—OXO—

Wystawa „Świtu“ oraz wystawa ogólna.

II.

Gdyby nie „Rejmont“ p. Jagmina, brutalnie narzucający się urwadze widza i kilka rzeczy słabszych, nie utrzymanych na ogólnym poziomie, salę „Świtu“ nazwać by można jednym zbio- rowym sukcesem polskiej sztuki współczesnej, u- rastającym na szarym tle życia sztuki we Lwo- wie do rozmiarów zdarzenia epokowego. I gdy- by tak lwowskie Towarzystwo Sztuk Pięknych, zdobywając się na gest gościnności, pozwoliło gościom poznańskim wystąpić samodzielnie, wra- żenie imprezy byłoby zupełnie odmienne od tego, jakie wynosimy, opuszczając podwoje Pałacu sztuki. Niestety jednak — dewiza „non multo sed multum“ dawno już nie przyświeca poczyni- om tego Towarzystwa.

Na prawo od sali, zajętej artystami z pod sztandaru „Świtu“ umieszczono dwie wystawy zbiorowe pp. Kostynowicza i Bartkowskiego.

Szczerze wyznać muszę, iż do sali wspomnia- nej wchodziłem z ogromną dozą uprzedzenia. Pa- na Bartkowskiego zapamiętałem sobie jak auto- ra wręcz odrażającej okładki dla „Hygieny cia- ła“, czasopisma, usiłującego połączyć literaturę i sztukę z kosmetyką i tym podobnem. O p. Ko- stynowiczu wiem, iż pisuje recenzje artystyczne dla „Porannej“. Po pierwszym nie spodziewałem

się niczego, po drugim bardzo dużo. O ile nie za- wiodłem się w stosunku do pierwszego, o tyle wygórowany sąd o p. Kostynowiczu musiałem zmodyfikować do poziomu wcale skromnego.

Malowidła p. Bartkowskiego, banalne w za- łożeniu, ordynarne w krzykliwym, aczkolwiek wcale ubogim kolorycie, wykonywane jakoby pa- tronowo, bez cienia kultury artystycznej, nie mó- wiąc już o braku zupełnym inwencji twórczej, świadczą nie tyle o odwadze autora, z jaką on ima się pendzla, ile o stanowczem niezdecydowa- niu aranżerów wystawy na temat — co to jest sztuka, a co nią nie jest.

Oczywista, że p. Kostynowicz tylko wygrał na takim towarzystwie. Obrazy jego, duże i ma- łe, malowane przeważnie akwarelą, mówią o nie- powszedniej kulturze artysty i życiu się jego z techniczną stroną malarstwa, nie uderzają jed- nak samodzielnością w ujęciu przedmiotu. Naj- sympatyczniejsze, bo najmniej polujące na efekt doraźny, są jego notatki z nad morza, zda się im- presjonistycznie mimowolne, a jednak wypiesz- czone i wyczyszczone. Prace Kostynowicza za- krojone na szerszą skalę, zwłaszcza portrety i kompozycje figuralne, zdają się zdradzać wpływ jego starszych kolegów krakowskich z W. Hof- manem na czele. Jedyną, zda mi się, rzeczą, nie tylko dobrze namalowaną (bo p. Kostynowicz u- mie malować), ale też oryginalnie pomyślaną i u- jętą jest jego „Zabawa“. Całość wystawy zbio- rowej prac p. Kostynowicza robi wrażenie wcale sympatyczne, jednak określenie podobne daleko

odbiega od wyobrażenia, jakie miałem o tym, pi- sującym o sztuce, malarzu.

Na lewo od centralnej sali „Świtu“ rozwie- szono już prawdziwe „bric a brac“ wystawowe. A więc cały szereg poprawnych, aczkolwiek do rozpachy banalnych „żydów“ p. Erna Eba, które- go miałem raz nieszczęście pochwalić za martwą naturę. Tutaj zawieszono nieokreślone bliżej ma- lowidło p. Sitka, mieniące się w katalogu jako „Karpaty“, anemiczny autoportret p. Pikora, stra- szną, na szczęście jednak osamotnioną „Kobietę“ p. Krupskiego, wyciągnięte gdzieś z wystawy bardzo starych mistrzów próbki p. Hawela, tutaj wreszcie, prócz rzeczy, jakie nawet w pamięci mi nie utkwiły, bryluje cała galerja obrazów p. Olpińskiego. Wstrzymuję się od wydawania sądu o pracach p. Olpińskiego, ale — konia z rzedem temu, kto mię przekona, że to jest sztuka, że to jest współczesne malarstwo polskie, że to jest malarstwo wogóle, że sztuka polska straci coś na tem, gdy p. Olpiński przestanie, nie — broń Bo- że — malować, bo to wolno każdemu, ale wy- stawiać...

I w tejże samej sali, jak gdyby na uragowi- sko sztuce, zawieszono się pejzaże Terleckiego Al- freda, poety z bożej łaski, co umie uwięzić na płó- tnie nie tylko grę słońca na szronie, nie tylko cięż- zar okiści śniegowych, ale cały bezmiar nieba, powietrza i słońca, naprawdę górnych regionów padofu naszego.

M. Eljaszowski.

—OXO—

Rewolucja w Persji.

Wiedeń. 23 maja. „N. Fr. Presse“ donosi z Londynu, że dochodzą tam z Teheranu niepokojące wiadomości o sytuacji w Persji. W perskiej części Turkiestanu wybuchła rewolucja. Jak sądzą w Teheranie, ruch ten jest popierany przez agentów moskiewskich. Rewolucjoniści żądają od Teheranu autonomii takiej, jaką otrzymali Turkeni rosyjscy. Obawiają się wybuchu dalszego ruchu w Persji. (PAT.)

Londyn. 23 maja. „Daily Tel.“ donosi, że ruch rewolucyjny przeciwko rządowi perskiemu w Te-

heranie podsycany przez Moskwę, przybiera niepokojące rozmiary. Przywódcom tego ruchu udzielają sowjeży finansowego poparcia. Niebezpieczeństwo bolszewickie zagraża Asserbeidżanowi. W perskim Turkiestanie powywieszano na gmachach publicznych czerwone sztandary.

„Chicago Tribune“ donosi z Teheranu, że rząd perski występuje ostro przeciwko agentom bolszewickim. Perska policja skonfiskowała w gmachu poselstwa sowjeckiego mnóstwo dokumentów. — Poseł sowjecki zaprotestował przeciw temu. (AW.)

Rząd franc. domaga się kredytów na wojnę marokkańską.

Paryż. 23 maja. „Petit Paris.“ donosi, że gabinet zażądał od parlamentu kredytów w kwocie 30 mil. franków na wyprawę wojenną w Marokku. Opozycja z częścią socjalistów wystąpiła przeciwko gabinetowi Painlewego, zarzucając mu, że nie przygotował należycie kraju na groźące mu niebezpieczeństwo. „Ere Nouvelle“ twierdzi, że dyskusja nad dotyczącą interpelacją w Izbie deputowanych nie pójdzie gładko i że wyłonią się

rozmaite trudności dla gabinetu Painlewego. Według „Journalu“ umowa zawarta między b. inin. p. Malvy i gen. Primo de Rivera nie zawiera wzmianki o kooperacji wojskowej Francuzów z Hiszpanami w Marokku. Hiszpania liczy na pacyfikację swej strefy z ominięciem nowej akcji wojskowej, Francja atoli jest upoważniona do ściągania powstańców także w hiszpańskiej części Marokka. (AW.)

Posiedzenie miejskiej komisji zdrowotnej.

Stosunki zdrowotne w mieście. — O szczepieniach ochronnych dra Gabryczewskiego. — Sprawozdanie fizykatu za rok 1924.

Onegdaj odbyło się w sali posiedzeń Fizykatu miejskiego posiedzenie miejskiej komisji zdrowotnej pod przewodnictwem wiceprezydenta dra Schleichera.

Referent dr. **Legeżyński** stwierdza, że od czasu ostatniego posiedzenia komisji zdrowotnej, które miało miejsce z początkiem kwietnia, wykazują choroby zakaźne minimalny rozwój. Na dur brzuszny zapada przeciętnie 5 ofiar tygodniowo, na wszystkie inne 1—2. Przez cały czas zanotowano 1 wypadek czerwonki i to śmiertelny. Tyfus plamisty ominął nas. Chłonica wykazuje nieznaczny wzrost. Szkarlatyna występuje w minimalnych ilościach i w wypadkach pojedynczych. Ciekawym jest fakt, że ostatnio zapadają na szkarlatynę nie tylko dzieci, ale i ludzie starsi. W dzielnicy I zachorowało na nią 8 osób, II — 3, III — 7, IV — 9, V — 8, VI — aż 16. Rozsądnikiem szkarlatyny w tej dzielnicy okazał się zakład wychowawczy św. Teresy, który też z tego powodu zamknięto na czas nieograniczony.

Gruźlica wykazuje niejednostajną śmiertelność. W ostatnim tygodniu 7 wypadków, w poprzednim — 6.

Fatalnie wpływa na ogólną zdrowotność miasta brak kąpieli sanitarnych, które nie funkcjonują. Mimo to jednak śmiertelność w tym roku zmniejszyła się wydatnie w stosunku do lat poprzednich. W tym samym kwartale umarły w 1924 r. 972 osoby, zaś w r. bież. — 797.

Jeszcze dosadniej charakteryzuje tę zmianę na lepsze zmniejszenie się ilości samobójstw, które w r. ub. w tym samym kwartale zabrały 33 ofiary, w r. bież. tylko 13.

W związku z wzrostem epidemii szkarlatyny referowała drowa **Arnoldowa** o szczepieniach ochronnych dra Gabryczewskiego, którego zabiegi, stosowane w Rosji, przyniosły świetne wyniki. Należy je trzykrotnie powtórzyć w odstępach 7-dniowych. Działanie szczepienia ochronnego trwa przez dwa lata. Po upływie tego czasu należy szczepienie powtórzyć. Prelegentka stosowała je w całym szeregu wypadków ze szczególnym wynikiem.

Wywiązała się żywa dyskusja na temat, czy szczepienie prof. Gabryczewskiego, które jest obliczone raczej na pewne powikłanie, wynikię z przebycia choroby, aniżeli na chorobę samą — należy przymusowo wprowadzić w zagrożonych szkarlatyną dzielnicach miasta, czy też pozostawić je inicjatywie prywatnej. W dyskusji tej zabierali kolejno głos: prof. Gąsiorowski, dr. Doliński, dr. Legeżyński, dr. Arnoldowa i i. Uchwalono postarać się w warsz. centrali o preparaty odpowiednie i przymusowo stosować szczepienie.

Ref. dr. **Pisek** odczytał sprawozdanie Fizykatu za r. 1924. Oprócz wodociągu pompowego

w Dobrostanach istnieje cały szereg innych wodociągów, nie kontrolowanych względnie niedostatecznie kontrolowanych przez odpowiednie czynniki. Jest to powodem szerzenia się rozmaitych chorób, dlatego też należałoby wodociągi te zamknąć. W r. 1924-tym funkcjonowało 161 studzien prywatnych. 9 fabryk sztucznego lodu używały do swoich wyrobów wody przez komisję zbadanej i pozbawionej zarasków chorobowych.

Na 6.000 domów, zaledwie 50 procent ma klozety urządzone w ten sposób, że odprowadzają odchody wprost do kanałów. Na 90 klozetów publicznych, które funkcjonowały w r. ub. — 5 jest t. zw. podziemnych. Miejsce zwózki odchodów nie jest stale odkażane. Daje się odczuwać brak zakładu dla spalania śmieci.

Poza miejskimi, istnieje 9 prywatnych zakładów kąpielowych, utrzymanych przeważnie brudno. Kąpiele stawowe funkcjonują słabo. 9.999 biletów wydał magistrat biedakom dla bezpłatnego korzystania z kąpeli. Dr. Pisek zakończył referat odczytaniem wniosków:

Miejska komisja zdrowotna zwraca się do prezydium z prośbą o jak najrychlejsze rozpoczęcie budowy zakładu desynfekcyjnego i wyasygnowanie na ten cel odpowiedniej kwoty; o uzupełnienie bruków, których brak daje się we Lwowie gwałtownie odczuwać; o uregulowanie sprawy dostarczenia wody; o utworzenie szpitala dla otwartej gruźlicy; o załatwienie sprawy spalania śmieci (wniosek tego rodzaju uchwalono jeszcze przed wojną); o utworzenie zakładu psychotechnicznego i o przesunięcie miejsca zwózki kału poza granice miasta.

Wnioski te komisja uchwaliła.

Uchwalono również wydrukować cały referat dra Piseka i rozesać go zainteresowanym.

Dr. **Papée** postawił wniosek, aby polepszyć sprawność czyszczenia miasta.

Dr. **Kociuba** wyraził życzenie, aby wyłączyć nadzór higieny szkół z ogólnej ramy referatu i kwestję tę omówić na najbliższym posiedzeniu komisji.

Prof. **Gąsiorowski** oświadczył się za wyrażeniem uznania fizykowi i wszystkim lekarzom miejskim za wzorowo opracowany referat.

Po przemówieniu dyr. **Aleksandrowicza**, który wytłumaczył konieczność funkcjonowania wodociągów tylko w tych godzinach, w których to obecnie ma miejsce — odłożono „Sprawozdanie Weterynarjatu za r. 1924“ (ref. dr. Papée) i referat prof. dr. Gąsiorowskiego: „O zakładach bakteriologicznych i niektórych działach publicznej służby zdrowia w Ameryce“ — do następnego posiedzenia.

NOWA LINJA POWIETRZNA.

Warszawa, 23 maja. Dziś o godz. 11 rano wyładował na lotnisku mokotowskim w Warszawie samolot, odbywający regularną komunikację między Warszawą a Poznaniem. Pierwszą podróż odbyli min. Ratajski i gen. Raszewski. (AW.)

—OXO—

Kłamstwo nieśmiertelne.

Pod powyższym tytułem pojawił się w znanym dzienniku „Frankfurter Zeitung“ fejleton, w którym autor, przytaczając różne rzekomo „historyczne“ słowa wielkich bohaterów, wykazuje, że są one zmyślane. Przykładem takiego kłamstwa historycznego, a podług fejletonisty niemieckiego przepisowane Kościuszce słowa: „Finis Poloniae“. We wszystkich podręcznikach historii można jeszcze dziś czytać, że polski bohater w bitwie pod Maciejowicami w dniu 10 października 1794 r. miał zawołać: „Finis Poloniae“. Nie ulega jednak żadnej wątpliwości, że Kościuszko tych słów, któreby odebrały narodowi polskiemu wszelką nadzieję w przyszłość, użyć nie mógł, a zresztą dowiedzione jest, że sam bohater z całą stanowczością zaprzeczył, iż z ust jego padły. — Natomiast wszystko przemawia za tem, że słowa te pущzone zostały w świat przez rosyjskiego wodza, Suworowa celem dyskredytowania Kościuszki i odebrania Polakom wszelkich nadziei.

Małopolskie Kasy oszczędności.

Według statystyki prowadzonej przez związek kas oszczędności we Lwowie, który grupuje 60 kas małopolskich, wynoszą oszczędności we wszystkich kasach z dniem 30 kwietnia br. około **16 milionów złotych.**

Pod względem wysokości wkładek, na pierwszym miejscu stoi Lwów, który reprezentuje w dwóch kasach 25% oszczędności całej Małopolski. Miejska kasa oszczędności we Lwowie wykazuje 2,486.000 zł., galicyjska 2,330.000 zł.

Po kasach lwowskich największy stan 1,330.000 zł. wykazuje miejska kasa oszczędności w Krakowie, a za niemi idą Bielsko 849.000 zł., Przemyśl 594.000 zł., Biąta 565.000 zł., Tarnów 493.000 zł., Stanisławów 461.000 zł., Rzeszów 323.000 zł., Tarnopol 286.000 zł.

Rozwijają się pomyślnie i wzrastają poważnie miejskie kasy oszczędności, natomiast bardzo słaby rozwój wykazują przeznaczone przede wszystkim dla sfer włościańskich powiatowe kasy oszczędności.

Z powiatowych kas oszczędności, których wykazy Związek posiada, na pierwszym miejscu stoją Gorlice 214.000 zł., na drugim Tarnobrzeg 131.000 zł., na trzecim Wieliczka 125.000 zł. i Bochnia 114.000 zł.

Z drobnych oszczędności stworzyły kasy oszczędności w ciągu ostatniego roku 16 milionów złotych, który w formie kredytu ożywia nasze miasteczka i wsie. Daje to się odczuwać coraz silniej, że kasy stają się coraz poważniejszym źródłem kredytu, czynnem ogniwem gospodarczego odrodzenia Polski.

Policja przywdziewa hełmy.

W tych dniach weszło w życie rozporządzenie ministra spraw wewn., wydane w porozumieniu z ministrem spraw wojsk. i dotyczące oddawania zapowiadanych zmian w umundurowaniu policji państwowej.

Odtąd więc niżsi funkcjonariusze policji państwowej, posiadający cenzus, uprawniający ich do zajęcia wyższych stanowisk, będą nosić naramienniki, których brzegi zostaną obszyte sznurkiem 3 mm. grubości, kręconym z 2 żyłek: błękitnej i jasnej.

—Wszyscy funkcjonariusze policji niebawem zaprezentują się nam na służbie w przepisowych hełmach, wytłoczonych ze skóry, czarno lakierowanej białej łuski metalowej. Z wierzchu hełmu osadzony będzie metalowy grzebień półokrągły zgięty ku tyłowi. Między grzebieniem a daszkiem hełmu — orzeł państwowy, wytłoczony z białej blachy.

Hełmy wyższych funkcjonariuszów będą się różnić ornamentacją, wytłaczaną w formie liści dębowych nad grzebieniem, który ma być cały z białej blachy.

Nadto hełmy głównego komendanta, nadinspektorów i podinspektorów opatrzone będą kitami z białego włosia.

Liczba bezrobotnych w Anglii wynosiła w d. 11 bm. 1,184.200, tj. o 3721 więcej, niż w tygodniu poprzednim, a o 158.726 więcej, niż przed rokiem.

